Τα σχόλια και οι κρίσεις των ανθρώπων. Η ανάγκη καλού πνευματικού οδηγού. (Οσίου Θεοφάνους Εγκλείστου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Μαΐου, 2014

Η Χάρη του Θεού να ‘ναι μαζί σου!

“Με κουτσομπολεύουν”, γράφεις.

Καταλαβαίνω πώς αισθάνεσαι. Πόσο καυστική είναι η φωτιά της γλώσσας και πόσο καχύποπτο το μάτι του ανθρώπου! Γι’ αυτό και ο άγιος Δαβίδ στους Ψαλμούς του συχνά και εγκάρδια ικετεύει τον Θεό να τον λυτρώσει από την ανθρώπινη κακογλωσσιά.
Πού θα βρεις παρηγοριά και στήριγμα; Στη μαρτυρία της συνειδήσεώς σου. Κράτα μέσα σου την επίγνωση της ορθότητας των πράξεών σου ενώπιον του Θεού και των σοβαρών ανθρώπων. Έτσι θ’ αντιμετωπίσεις θαρραλέα τα λόγια του κόσμου, όποια κι αν είναι αυτά. Ταυτόχρονα, όμως, να φέρεσαι σε όλους φυσιολογικά, σαν να μην έχεις ακούσει τίποτε από τα κουτσομπολιά τους.
Είναι αδύνατο να αγνοήσεις εντελώς το τι λένε ή τι μπορεί να πουν οι άνθρωποι. Γενικά, το πιο συνετό θα είναι να μην προκαλείς σχόλια και αντιδράσεις. Δεν πρέπει ωστόσο, για την αποφυγή των αντιδράσεων να φτάνεις ως το σημείο να αθετείς τις θείες εντολές και να παραιτείσαι από την πνευματική ζωή.

Γιατί, όμως, σε σχολιάζουν; Μήπως έδωσες καμιάν αφορμή; Ίσως το ταξίδι σου στον Άγιο Στέργιο; Αλλά αυτό δεν το κοινολόγησες. Ήσουν, άλλωστε, μαζί με συγγενείς σου. Μήπως το ότι πηγαίνεις στην Εκκλησία κάθε Κυριακή και εορτή; Αλλά αυτό το κάνουν όλοι οι αληθινοί χριστιανοί. Εκτάκτως μόνο και για πολύ σοβαρούς λόγους –«δι’ ευλόγους αιτίας»- μπορούν να απουσιάσουν από τη λατρευτική σύναξη, χωρίς να θεωρηθούν ράθυμοι, αμελείς, ψεύτικοι χριστιανοί. Οι άγιοι πατέρες της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, μάλιστα, παραγγέλλουν να αποκόπτεται από το σώμα της Εκκλησίας όποιος χωρίς σοβαρό λόγο δεν εκκλησιάζεται για τρεις συνεχείς Κυριακές.

Μη μιμείσαι τις κακές συνήθειες των μεγαλοαστών κυριών της Μόσχας και

μην ακούς τα ανόητα λόγια τους. Αυτό είναι το σήμερα• το αύριο είναι ο θάνατος. Ο θάνατος δεν έχει σε καμίαν υπόληψη τις κομψές γυναίκες• τις παίρνει σβάρνα και αυτές. Και μετά το θάνατο υπάρχει η λογοδοσία. Στο φοβερό βήμα του Χριστού δεν περνάει η εξυπνάδα των μεγαλοαστών κυριών.

Μη συγχύζεσαι, λοιπόν, από οποιαδήποτε λόγια. Απλώς κάνε ό,τι μπορείς για να μην τα προκαλείς. Αν, ωστόσο, δεν καταφέρεις να τα αποτρέψεις, αγνόησέ τα. Όπως σου είπα, η μαρτυρία της συνειδήσεώς σου ενώπιον του Θεού είναι αρκετή για την παρηγοριά και την ενθάρρυνσή σου. Και όλος ο κόσμος να σε κατακρίνει, σε καμία περίπτωση δεν είσαι ένοχη, αν ο Θεός σε δικαιώνει μέσα στη συνείδηση. Για τον αθώο άνθρωπο οι άδικες επικρίσεις είναι σαν τα μαύρα σύννεφα, που μαζεύονται για λίγο από πάνω του, μα σύντομα διαλύονται και χάνονται, χωρίς να δίνουν βροχή. Έτσι χάνονται και τα ανθρώπινα λόγια. Ύστερ’ από κάμποσο καιρό κανένας δεν τα θυμάται πια. Το ίδιο θα συμβεί , πιστεύω, και στη δική σου περίπτωση. Το εύχομαι ολόψυχα. Επαναλαμβάνω: Να φέρεσαι φυσιολογικά, όπως πάντα, σαν να μην καταλαβαίνεις τίποτα.

Οι σκληρές ασκήσεις δεν ταιριάζουν στον δικό σου τρόπο ζωής. Στη θέση τους βάλε το φόβο του Θεού και τη μνήμη του θανάτου. Αυτά τα δύο θα σε διδάξουν τα πάντα.

Γράφε μου ό,τι σκέφτεσαι. Η κρυψίνοια στην καθημερινή ζωή δεν είναι πάντα κακό πράγμα, στην πνευματική ζωή, όμως, είναι το πιο επικίνδυνο. Απαιτείται να έχεις κάποιον καλό σύμβουλο, τόσο για τα βιοτικά όσο και, πολύ περισσότερο, για τα πνευματικά σου προβλήματα. Υπάρχουν γύρω μας και μέσα μας πονηρές δυνάμεις, οι οποίες, πείθοντάς μας ότι έχουμε διάφορες φανταστικές αρετές, μας κατευθύνουν σε δραστηριότητες μάταιες ή βλαπτικές και μας οδηγούν στην σύγχυση και στην πλάνη. Ο εχθρός βρίσκεται πολύ κοντά μας και τα θέλει όλα δικά του! Με πολλά μέσα μπορείς να τον πολεμήσεις και πρώτα-πρώτα με την ίδια σου τη λογική. Μην κάνεις αμέσως ό,τι σου φαίνεται καλό. Εξέταζέ το με επιμέλεια, πριν ενεργήσεις. Με την εξέταση αυτή οι δόλιοι σκοποί του εχθρού εύκολα αποκαλύπτονται. Δυστυχώς, όμως, η λογική δεν λειτουργεί πάντα. Διαταράσσεται, μπερδεύεται και σκοτίζεται από τις υπερβολές του εχθρού. Γι’ αυτό γράφε μου, όπως είπαμε. και γράφε μου τα πάντα. Αν μπορούσες να βρεις εκεί κάποιον καλό πνευματικό σύμβουλο και καθοδηγό, θα μπορούσες να συζητάς μαζί του πιο συχνά.

Ο Κύριος να σε ελεήσει και να σε σώσει! Όσο ζεις, να διδάσκεσαι.

Πρόσεχε τον εαυτό σου. Τα λάθη σου θα σε βοηθούν να διορθώνεσαι.

(Από το βιβλίο: «Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ γράμματα σε μια ψυχή», ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ, ΕΚΔΟΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)